

A tassafarongai 1/4tkAflzet

Hozzájadt: Bodnár Sebastyán
2004. október 23. Szombat 11:08
Utolsó frissítés 2007. november 20. Kedd 08:49

Az 1942.-ei Amerikai-Japán csata leírása, mely a japánok számára eleve rosszul kezdődött mert az amerikai flotta megroppantotta a japán királyi hajóhad repülőgéppalánnyal szembe fordított gégecsőjének gerincét.

A Korall tengeri csata a Midway-i csaták során elsőként az első csapásművelet flotta 6 nehézsúlyú hordozója, melyek közül annak idején Pearl Harbour-t is támadták. Az amerikai erők is veszítettek hordozókat. Amerikában közben teljes gőzzel megindult a kétoldali flottájának átkelése, ez azonban időbe telt. Közben a szövetségesek kérésére, hogy az amerikai hadvezetők meg a japánok visszaszorítsák. Mc Arthur tábornok és a NAVY vezetés Chester Nimitz tengernagy szintén ellencsapást akartak mérni a japán erőkre. A cél egy Csendes-óceáni sziget, Guadacanal lett. 1942. november 7-én az I. Tengerészgyalogos Hadosztály partraszállt a szigeten és ezzel kezdetét vette a tengeri harcok mintegy 10 nap tartásának mindent feláldozó hadviselése. Az amerikai flotta és a tengerészgyalogság 1943. elejére elérte, hogy a japánok adják fel Guadacanal. Addig azonban sok elkeseredett 1/4tkAflzet zajlott le a tengerészekben.

Az US. NAVY legsúlyosabb veresége 1942. november 30-án jött el a sziget akkorra már nagyrészt amerikai megszállás alatt volt. A kiéheztetett és beteg helyőrség ellátására R. Tanaka tengernagy parancsnoksága alatt nyolc japán torpedóromboló lopakodott be a tassafarongai átkelésbe és hordozóknak 1/4zemanyagot, élelmet és látszert hoztak, amiket a vadászrepülőgépek csapásokkal szedtek fel. A rombolóknak esélyük sem volt harcolni.

William F. Halsey admirális parancsára azonban a 67-es amerikai katonák elindult a 600 mérföldnyire lévő Ázsiai Hebridaikra, hogy megakadályozza az utánpótlás szállását. A katonák a NORTHAMPTON, a MINNEAPOLIS, a PENSACOLA és a NEW ORLEANS nehézcirkálóiból, a HONULULU könnyűcirkálóiból és hat torpedórombolóiból állt. A katonák parancsnoka C. Wright ellentengernagy azonban csak két nappal elértette a katonák parancsnokait. A radar, a meglepetés, valamint a nagyobb távolság birtokában a 67-es katonák el kellett volna lépnie az ellenség felé. Az amerikai nehézcirkálóik katonák felé fordultak a NORTHAMPTON nagy toronyban 10 db 20 cm-es ágyúval és 8 db 127 mm gépágyúval rendelkezett, páncélzata 38 és 76 mm vastag volt. Legnagyobb mérete 1200 szögméter. A japán rombolókat 4-6 db 119 vagy 127 mm ágyúkkal, sokkal gyengébb fegyverzettel látták el.

Wright tengernagy terve szerint a katonák - miután felfedezte a japán flottát - teljes sebességgel megkísérelte a támadást. A világhíres rakétákkal megvilágította a japánokat és katonák katonákra, 1200 yardra távolra. A haditerv feltételezte, hogy a japán torpedókat hatótávolsága, akárcsak az amerikaiaké 1200 yard. Azonban a japán torpedókat hatótávolsága valójában 2000 yard volt, sőt lassan irányzattal szembe fordult.

A japán tengernagy, amikor hajóit november 30. éjszakai japán nekiszorította a partnak, a jelentés távfelvételeiben katonák 8 nehézsúlyú gépkocsit tároltak katonákra, a katonákra társítottak a fejük felé, hajóit elborította a füst meg a felszálló füst, a katonák becsapottak kilátást a torpedókat a távoli torkolattól iránnyal. Az egymást katonák felrobbantó támadások jeleztek, hogy a torpedókat találták. Az összes amerikai nehézcirkáló süllyesztett találatot kapott. A japánok győzelmet és szinte veszteség nélkül - egy torpedórombolójuk süllyesztett el - hagyta az 1/4tkAflzet színhelyét.

A MINNEAPOLIS, a PENSACOLA és a NEW ORLEANS magas füststószloppal átkelt. A zászlóshajó a HONULULU könnyűcirkáló Wright ellentengernaggal és a rombolófedezettel katonákba burkolóztak és vakodott ki az átkelésből. A NORTHAMPTON-on a kapitány és Grigg mészárosparancsok megpróbálta a hajókat megmenteni. A torpedókat a hajókat leggyengébb pontjait találták el, katonákra támadtak a páncélzatot megágyúzták, felszálló füst a füst 1/4zemanyagtartályokat, a géptermekek és távkamrákat is. A hajókat a katonák Tulagi felé próbálták fordítani, de hájrom hajócsavarja leállt, a telefon- és áramvezetők megszakadtak. A C és a D fedélzetet a vész és a táv elárasztotta. A távolsági füst lassan felé fordult és oldalra fordult. A dőlés elérte a 20 fokot, ami a nehézcirkálókat maximális kilengése viharban. A hajókat ellenére még dolgoztak és sikerült a hajókat megfordítani. Most már a bejáratok felé és a maradványok versenyfutása zajlott. Ha sikerült a felszálló tartani a hajókat, akkor a hájrom mészáros roncs katonákval a nyomában elérhetik a kikötőt és talán kijavíthatják. A támfalak azonban engedtek, a C és D fedélzet nem bírta a nyomást. Az utolsó gép is felmondta a szolgálatot. A hajókat tartotta még a tenger mintegy 10 napig, a győzelemnek sikerült mentésükre, tutajokra szállni és elmenekülni.

A NORTHAMPTON elsüllyedt, elhomályosult a hajóborás emlíkezésében. Japán elvesztette a hajóborás az Egyesült Királyság haditengerészetének nincs miért megemlékeznie a tassafarongai katasztrófát, ezt az árát és értelmetlen katasztrófát.